

[Justitsministeren.]

Altsaa, naar der f. Eks. er en Panteobligation, paa hvilken der skal afbetales 500 Kr. hver Termin, og den lyder paa 15 000 Kr., skal den være afdraget i Løbet af 15 Aar. Naar der gives Henstand i Henhold til denne Bestemmelse, forfalder de Afdrag, som der er givet Henstand med, først efter 15 Aars Forløb, altsaa hele Gældens Afvikling forøges med den Frist, hvori der er givet Henstand; men Henstand kan som nævnt ikke ydes, naar Skyldnerens manglende Betalingssevne maa tilskrives let-sindige økonomiske Dispositioner, Forsømmelighed eller Arbejdsuvillighed, eller det ikke kan anses for overvejende sandsynligt, at Henstanden vil gøre det muligt for ham at fortsætte Driften og opfylde sine Forpligtelser. Henstand kan endvidere ikke ydes, naar det oplyses, at Skyldneren f. Eks. ved Indfrielse af Gæld med efterstaaende Prioritet, Kautionsforpligtelser eller lignende uden tvingende Grund har unddraget sig Midler til Dækning af Afdraget eller Afdragene; naar der er begaaet saadanne eller lignende Fejl af Debitor, kan der ikke gives Henstand; der vil ogsaa være at tage Hensyn til Kreditors Forhold. Derfor tilføjes, at endvidere skal Ydelse af Henstand ordentligvis nægtes, naar dennes Indrømmelse skønnes at ville medføre uforholdsmæssig Skade for Fordringshaveren. Det kan ikke hjælpe noget, at man fritager Debitor for at gaa ad undas, til Bunds, hvis det medfører, at Kreditor gaar til Bunds. Den en Skyldner i Henhold til det, jeg for har nævnt, indrømmede Betalingshenstand omfatter ogsaa eventuelle Kautionister for den paagældende Fordring, og disse frigøres ikke som Følge af Betalingshenstanden for deres Forpligtelser.

Det er Hovedbestemmelserne i det Lovforslag, jeg hermed har den Ære at fremsætte. Jeg skal i øvrigt henvise til Lovforslaget og de det ledsagende Motiver. Jeg maa anbefale Lovforslaget som Helhed til det høje Tings Velvilje.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Fra forskellige Sider har man henledt min Opmærksomhed paa en Diskussion mellem nogle Presseorganer i Provinsen angaaende Rigsdagstidendes Paalidelighed.

Det er under denne Diskussion fra den ene Side anført, at Rigsdagstidende ikke er noget tro Spejlbillede af Forhandlingerne i Salen, og at Tingets Medlemmer i stort

Tal forvansker Tidendens Indhold gennem Rettelser i det Fortryk af Forhandlingerne, som omdeles paa Medlemmernes Pladser.

Af Hensyn til Tingets Embedsmænd og som den, der over for Tinget og Offentligheden har Ansvar for den Del af Rigsdagstidende, der vedrører Folketinget, føler jeg mig opfordret til at udtale, at de nævnte Paastande maa bero paa beklagelig Misforstaaelse.

Den Adgang, Medlemmerne har til at gennemlæse deres Taler i Fortrykket, berettiger kun til at faa foretaget Rettelser, hvor det drejer sig om aabenbare Fortalelser, sproglige Fejltagelser eller forkerte Angivelser af Tal eller Stedbetegnelser eller lignende.

Rettelser af Talernes egentlige Indhold, de deri fremførte Anskuelser eller Argumenter, kan ikke finde Sted og finder ikke Sted.

Opstaar Tvivl om, hvorvidt en ønsket Rettelse af formelle Fejl strejfer Grænsen for det reelle Indhold af en Tale, anvendes den strengeste Fortolkning. Og dette sker uden Persons Anseelse.

Jeg er gaaet ud fra, at det har været saaledes i mine Forgængeres Tid. Det vil ogsaa fortsat blive saaledes.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilskud fra Staten og Skolefondene til Ungdomsskoler og Aftenskoler og Forslag til Lov om Statstilskud til private Efterskoler.

Valgt blev: *Yde, Bjerring, Bomholt, H. P. Hansen (Præstø A.), Hans Hansen (Usserød), Kammergaard, M. K. Sørensen, A. M. Hansen, Arnh Jensen, Raunkjær, Julin, Koefoed, Vesterager, Viggo Hansen og Lorentzen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevesenet paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3618).